

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਦਸਵਾਂ

ਰੋਮ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਗਠਜੋੜ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਤੁਰਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼

Jeff Pippenger
2024-03-01

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਉਸ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ" ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮਿਲਰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਸ ਤਿਹਰੇ ਗਠਜੋੜ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਰਮਗਿੱਦੇਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਰਿਆ ਸਮਿਥ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤੁਰਹੀਆਂ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ (ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ), ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਸਨ।

"ਇਸ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਕੀਥ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਰਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਲੇਖਕ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਐਸੀ ਇਕਸਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ, ਅਥਵਾ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ, ਨੂੰ ਸਾਰਾਸੀਨਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਇਨ੍ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹੀ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਗ, ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਜਿਵੇਂ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤਨ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਸਰਾਸੇਨ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਉਹ ਸਾਧਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਧਰਮ ਇੱਕ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਕੋੜਾ ਬਣ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਸਮਿਥ ਨੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝਣ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੰਨ 321 ਵਿੱਚ, ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਇੱਕ "ਸਮਾਂ" ਲਈ ਸਰਵੋਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ—ਈਸਾ ਪੂਰਵ 31 ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਨ 330 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੱਛਮ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਸੁਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁਬੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਟ, ਮਾਲ-ਗ਼ਨੀਮਤ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵੰਡੇਗਾ; ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਚੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:24.

ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿੱਤ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਕੌਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ੀ ਮਿਲੀ।

ਜਦੋਂ ਸਨ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਔਰਲੀਆਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਨ 606 ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਰਸਿੰਘੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ "ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੋੜਾ" ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਸਨ 606 ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਸੱਤਵਾਂ ਨਰਸਿੰਘਾ ਵੱਜਿਆ।

ਦੂਜਾ ਹਾਏ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ; ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:14, 15।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ "ਹਾਇਆਂ" ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ, ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ 1453 ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਲਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। "ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੋੜਾ" ਨੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦੋਵੇਂ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਏਕਤਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਤਮਾਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਲਈ ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣਗੇ; ਉਹ ਰੋਮੀ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਥਾਹ ਖਾਹ ਦੇ ਪਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਗੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਏਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇਗਾ।" *The Great Controversy*, 588.

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਨ 476 ਤੱਕ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਨ 476 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਕ ਰੋਮੀ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਨ 1453 ਤੱਕ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਨ 1798 ਤੱਕ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ ਦਸ-ਗੁਣੀ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰੋਮ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਰਾਜ ਦਾ, ਪੱਛਮ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਾਜ ਦਾ ਪਤਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਬੁਤਪਰਸਤ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟਿਤ ਹੋਇਆ।

"ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕ ਕਿਰਪਾਪਾਤ੍ਰ ਲੋਕ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਪੋਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣਗੇ, ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਪ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ 'ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ' ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।" *Review and Herald*, May 2, 1893.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਲੱਛਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਨਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਵੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਲਿਆਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਹੋਇਆ।

"ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਕੁੜਕੁੜਾਹਟ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹੀ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸੁਰਗੀ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਲੰਬਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖ਼ਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਲਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸੰਸਾਰਿਕਤਾ, ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ੋਕ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ

ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੋਕੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।" Selected Messages, book 2, 69.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉਪਲਬਧ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਉਹੀ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।" ਜੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵੱਧ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ "ਉਹੀ ਪਾਪ" ਉਹ ਕਾਰਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ" ਨੂੰ "ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ" ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ "ਜੰਗਲ" ਵੱਲ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਲਈ ਵੀ ਉਤਨੇ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਪਾਪਾਂ" ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਲੰਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੱਠਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਹਰ ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।" ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੰਡਲੀ ਚਿੰਤਾਗੁਸਤ ਦਿਸਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਠਿਨ ਪਰਖਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬੱਦਲ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉੱਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜਿੱਤਮਾਨ ਦਿਸਦੇ ਸਨ, ਮਾਨੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਲਗਭਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਣ।" Early Writings, 88.

ਉਹੀ ਪਾਪ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਲਈ ਨਿਕਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਏ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

"ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਮਹਾਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਖ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਮਹਾਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਸ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ—ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੱਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਰਾਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਭੂਤਕਾਲ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਭੇਦੀ ਦਿਵਿਆ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।" Early Writings, 254.

ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਮੇਹਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹੀ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਇਸ ਦੇਰੀ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਮੰਦ ਪਿਆ ਰਹਿਆ ਹੈ।

"[ਗਿਣਤੀ 32:6-15, ਉਧਰਿਤ]। ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਇਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਿੱਚ ਤੁਰੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਹੁੰਦੇ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਛੱਡਣੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਗਣ, ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਦਾ, ਰੋਕੋ, ਰੋਕੋ, ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਵਗਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੇਹਰ ਨਾ ਲਾ ਦਿਆਂ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਹਨ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ ਦਇਆ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣ ਸਕਣ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਈ ਹੈ, ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਟਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।”

Manuscript Releases, volume 15, 292.

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਮੁੜ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜੋ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਲੰਬਿਤ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਆਗਮਨ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ; ਪਰ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਰੋਕੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਲੰਬਿਤ ਹੋ ਗਈ।

ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਦਾ ਤੋਂ ਸਦਾ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ, ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਾ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਅਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:5-7।

ਸਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ “ਆਵਾਜ਼” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਰਿਆ ਜਦੋਂ ਨਿਉਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਵੱਡੀ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਂ, ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਵਿਲਾਸਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3।

ਉਸ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਦੀ “ਆਵਾਜ਼” ਜੋ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣ, ਜੋ ਇਕ “ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜੇ” ਵਾਂਗ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਬੰਧਨ ਤੋੜ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਵਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ ਵਗਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਪੂਰਬ ਤੋਂ (ਅਥਵਾ ਸੂਰਜ-ਉਦਯ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ) ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਲੇਖ ਅੰਕਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰਤਾ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਰਬੱਚ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਵੇ।” ਟੈਸਟਿਮੋਨਿਜ਼ ਟੂ ਮਿਨਿਸਟਰਜ਼, 445.

ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਉਹੀ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ “ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼” ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 7 ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਨਾ, ਸਾਂਤਵਨਾ ਅਤੇ ਹੌਸਲਾ-ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਦੇ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੌਣ? ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।”

“ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ: ‘ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 7:2)। ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਰਜੋਦਯ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚਾਈ ਤੋਂ ਉੱਗਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਹੈ। ‘ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸੀ’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:4)। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਯਸਾਯਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ: ‘ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਜੰਮਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਰਾਜ ਉਸ ਦੇ ਮੇਢੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਦਭੁਤ, ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਨੰਤ ਪਿਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ’ (ਯਸਾਯਾਹ 9:6)। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸਰਵੋਚਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,’ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ‘ਧਰਤੀ ਨੂੰ, ਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਓ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ ਲਈਏ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 7:2, 3)।”

“ਇੱਥੇ ਦਿਵਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇਕੱਠੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਨ। ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਸਾਰਾ ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹੋ। ‘ਹਾਨੀ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ’ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਪੁਨਰਸਥਾਪਕ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸੰਦੇਸ਼—ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼—ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਨ ਨਾਲ ਸਵਾਰਥੀ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸਵਾਰਥੀ ਪ੍ਰੇਮ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਲੰਬਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਤ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਗੰਭੀਰ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 15, 222.

ਤੀਜਾ ਦੂਤ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਉਹੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਵੀ ਹੈ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ; ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਿਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੌਮਾਂ “ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਰੋਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਹੀਆਂ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੰਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣ।

ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 26 ਫ਼ਰਵਰੀ 1993 ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਵਰਲਡ ਟ੍ਰੇਡ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਨੌਰਥ ਟਾਵਰ ਦੇ ਭੂਗਰਭ ਪਾਰਕਿੰਗ ਗੈਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਬੰਬ ਵਿਸਫੋਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਧਮਾਕੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਛੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੇ ਟਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਨਹੀਂ, ਤਥਾਪਿ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤੰਕਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ ਇਸਲਾਮੀ ਹਮਲਾ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਹਾਏਆਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਰੰਭਕ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ

ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਉਣੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਂ ਦੇਸ਼ੀ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਨ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ? ਕ੍ਰੋਧ ਠੰਢਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਸਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ? ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਤੱਤਾਂ—ਭੂਚਾਲ, ਅੰਧੀ-ਤੂਫ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਲੇਸ਼—ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਵਾਂ ਨਿਖੰਤਰਣ ਹੇਠ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਵਾਵਾਂ ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਗਣ, ਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ (ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਤੋਂ) ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਅੰਕਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰਤਾ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਰਵੋਚ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਬੁਲਾਵਾ ਨਾ ਦੇਵੇ।

“ਜੇ ਸੰਸਾਰ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੁੱਚੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਣਦੇਖੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਮਨੋਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਨ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ, ਪ੍ਰਤੀਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਡੋਲਤਾ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ—ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੂ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਮੋਹਰ ਲੱਗੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਪਾਪ ਵੱਲ ਲੁਭਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੇਲ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ‘ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਧਰਮ ਦਾ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਪੰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਰਿਆਈ ਲੈ ਕੇ ਉਗੇਗਾ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਚੌਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਗਰਜਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭੈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਬਲ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖਿਆ (ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ), ਉਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਗਰਜਦਾ ਅਤੇ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਫੁਲਾਹਟ ਨਾਲ ਕੰਬਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ, ਰੋਗ-ਵਿਆਧੀ, ਕਾਲ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।”

Testimonies to Ministers, 445.